

New York megnyitó

Az utóbbi években tapasztalható, hogy a fotózás, fényképezés szinte tömegsporttá vált az internet fotómegosztó fórumai és a közösségi portálok elterjedésével. Egy-egy kép, képsorozat ugyan úgy a rohanó életünk napi részévé vált, és ugyan úgy csak a pillanat élménye, mint a média megannyi csak a figyelmünkre igényt tartó eleme, mely tovasuhan, érintésnyi nyomot nem hagyva elménkben, a képpen nem hagyva maga után egyedi emléket, mint a pár nappal ezelőtt elfogyasztott hamburger, vagy az a tény, hogy egyáltalán fogyasztottunk-e hamburgert.

A Soproni Fotóművészeti Kör kis csapata hiszi, tudja, hogy a fotózás nem csak erről szól, hogy képesek vagyunk olyan fotókat alkotni, melyek megállásra készítetik a szemlélőt, gondolatokat ébresztenek, kérdéseket vetnek fel és történeteket rejtenek. Képeink sokszínűsége jellemzően mutatja be a kis társaságunk eltérő látásmódját. Az alkotók a fényképezés hagyományos közvetítő szerepétől néha eltérő módon absztrakt, játékos néhol csak fényekkel, formákkal és a kor szellemét követve, digitális eszközökkel megvalósított alkotásokkal is jelentkeznek.

Pár éve elhatároztuk, hogy a tagok egyedi alkotó tevékenységétől függetlenül, indítunk egy közös vonalat, egy olyan kiállítás sorozatot, mely egy-egy közösen meghatározott téma feldolgozását mutatja be. Ezekben a kiállításokon új vagy már régebben elkészült képek egy sajátos gyűjteményként jelennek meg. Az idei évben a költészet napja alkalmából megrendezett vers, a magyar fotográfia napja alkalmából megrendezett Rondella Tárlat, ami már hagyományosnak mondható a városban és a jelenlegi kiállításunk, melynek témája New York, a sorozat elemei.

Körül belül egy éve már felvetődött a gondolat, hogy New York témában is készüljön egy kiállítás, hogy egy ilyen témába vágjunk bele. Akkor talán félig tréfásan jött az ötlet, hogy készítsünk képeket New Yorkról, úgy, hogy a város nem szerepelhet a képeken. Akkor elvetettük, de úgy látszik az érdekes feladat kihívásként megmaradt, ott motoszkált a fejekben és idén újra előkerült ez az ötlet és meg is valósult.

Miért éppen New York?

A város, ami olyan, mint egy celeb, egy híresség. Kevesen vagyunk, akik ismerik személyesen, de mindenki tud róla valamit, a nevét hallva tudjuk, hogy a "város, amely sohasem alszik", a "nagy alma", a sok sárga taxi, a World Trade Center ikertornyai, a Time Squer, az Empire State Building vagy a szabadságszobor a mindenki által jól ismert női alakkal. Szinte biztos, hogy mindenki tudna valamit mondani a városról, ha kérdeznék. Mind mind olyan ismeret, mely nem kapcsolódik sokunk személyes tapasztalatához, de médiaélmény, film élmény során a sajátunknak érezzük.

Természetesen a képek most is sokkal inkább rólunk szólnak, rólunk mesélnek, egy város ürügyén, a vélt vagy valós tények, ismeretek, sztereotípiák visszatükröződései, rezgései a lelkünkben, elménkben.

Az alkotók, az általam nagyon kedvelt módon, ismét nagyon különböző látásmóddal, eszközzel fogta meg a témát, természetesen maradv a más kialakult vagy kialakulóban lévő egyedi stílusuknál.

Látható itt az utcai forgatagot játékosan bemutató kép, a hatalmas városban elveszett játékokként megjelenő emberek, a beton, üveg, tömeget egyszerre, egy tömbként láttató fotó, nagyvárosi forgatag, és a Wall Street pénzügyi útvesztőit megjelenítő kép egyaránt. Az egyik képen, engem is meglepve, megjelennek az ikertornyok mással össze nem téveszthető sziluettjei. A kép érdekessége, hogy Sopronban készült.

Amikor megszemléljük a képeket, asszociáljanak, keressék meg a saját kis történetüket a képekben, mert ahogy Ansel Adams mondta: **"A fényképen mindig két ember van. A fényképész és a néző."**

A Soproni Fotóművészeti Kör New York kiállítását ezzel megnyitom, osszák meg velünk gondolataikat, esetleges kérdéseiket.

Köszönöm, hogy figyelmükkel és jelenlétükkel megtisztelték kis közösségünket.